

תוכן

3	..... אנשים טובים	1.
5	..... אָדון עולם	.2
6	..... שכשנבוא (3+AM)	.1
8	..... שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם	1.
10	..... יְבָרְכֵךְ ה' מִצִּיּוֹן, וְרָאָה בְטוֹב יְרוּשָׁלַם	1.
10	..... אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי, וְחוּסָה נָא וְאֵל נָא תִתְעַלֵם	.2
11	..... לְבַלְבוּ אֲנִס וְגַם תִּפּוּחַ	1.
12	..... שִׁישׁוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, גְּלוּ בָּהּ	3.
13	..... אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים	4.
14	..... אֵל תִּירָא	2.
15	..... עַל הַדְּבַשׁ וְעַל הָעֵקֶץ	3.
17	..... הַלוֹוֵאֵי	.4
18	..... הַתְּשַׁמַע קוֹלִי (זְמַר נוּגָה): C	1.
19	..... אֲנִי וְאַתָּה	2.
20	..... הַלְלוּיָהּ	.1
22	..... מְחַר	1.
23	..... עוֹף גּוֹזַל	.1
25	..... מוֹנְטִיפִיּוֹרִי (הַשֵּׁר מִשָּׁה מוֹנְטִיפִיּוֹרִי)	.5
27	..... בְּרַכְנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ	6.
28	..... נוֹלַדְתִּי לְשִׁלּוֹם:	7.
30	..... תוֹדָה	.8

32	באלה הידיים	.1
34	שבט אחים ואחיות	2.
36	הפינג'אן (הרוח נושבת קרירה): AM	.9
38	הכל פתוח	2.
40	מתנות קטנות	10.
42	יש לי צפור קטנה בלב	11.
44	בשנה הבאה	12.
45	זה הזמן לסלוח	.13
46	חורשת האקליפטוס (2+AM)	.3
47	ירושלים של זהב (AM)	4.
48	שיר למעלות	5.
49	(שיר של יום חולין) אם יש לי מיתרים	6.
51	שלום (שירי שלום)	.7
52	שיר לשלום	.8
53	תפילה (עופרה חזה)	9.
55	חי חי חי:	10.
56	על כפיו יביא (מילים: יורם טהרלב, לחן: יאיר רוזנבלום)	14.
58	שירו של אבא (יבנה המקדש)	.1
59	כשהלב בוכה רק אלוהים שומע	11.
60	לפעמים – רון שובל	12.

1. אנשים טובים

תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם, תִּסְתַּכְּלוּ סְבִיב

פֹּה וְשָׁם נִגְמַר הַחֲרָף וְנִכְנַס אָבִיב

בַּשָּׂדֶה לֵיד הַדֶּרֶךְ יֵשׁ כָּבֵד דַּגְנִיּוֹת

אַל תִּגִּידוּ לִי שְׁפָל זֶה לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת.

אֲנָשִׁים טוֹבִים בְּאֲמֻצֵּי הַדֶּרֶךְ אֲנָשִׁים טוֹבִים מְאֹד

אֲנָשִׁים טוֹבִים יוֹדְעִים אֶת הַדֶּרֶךְ וְאַתֶּם אֲפֹשֶׁר לְצַעוֹד

(2) אִישׁ אֶחָד קָנָה לִי סֵפֶר בֶּן מֵאָה שָׁנָה

אִישׁ אַחַר בְּנֵה כִּינוֹר   שֵׁשׁ בּוֹ מִנְגִּינָה
 וְאִשָּׁה טוֹבָה אַחֲרֵת   לִי נְתַנָּה אֶת שְׁמָהּ
 וּמֵאֵז אֲנִי בַדְרֹךְ שָׂרָה בְּמִקְוָמָהּ.
 וּמִמֶּשׁ כָּמוֹ צְמַחֵי הַבֵּר   הַבּוֹדְדִים
 הֵם עוֹצְרִים תְּמִיד אֶת הַחֹלּוֹת הַנּוֹדְדִים
 הַרְקִיעַ מִתְּבֹהַר,   וּכְבֹּר אֶפְשָׁר לְרְאוֹת
 אֲנָשִׁים עַל אִם הַדְרֹךְ   מְחַפִּים לְרְאוֹת

2. אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרִם כָּל יְצִיר נְבָרָא.

לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.

וְאַחֲרֵי כָכָל הַכֹּל, לְבַדּוֹ יְמֶלֶךְ נוֹרָא.

וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה, וְהוּא יְהִיָּה

וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה.

1. שכשנבוא (3+AM)

הזמן את השנים יניס, וקצת בינה בלב מכניס
אבל ישנם דברים שהוא עוד לא גילה לי.
האם יפרח לי עוד שושן,

האם נעור בי ניצוץ נושן

האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי

ואיך נדע אם יש תקווה

שכשנבוא, שכשנבוא - נמצא תשובה

2) לאן נמשכת המסילה, לאן הולכת התפילה
ומי ישיב לשאלה ומי ישמע לי
ומי יפתח לי לבבו
ואם אלך לאן אבוא
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי
3) זה רק אני וזו רק את,
וזה הרבה וזה כה מעט
ואיך נדע אם לא לריק עברו חיינו
האם עמלנו לא לשווא

1. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה'

הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן

כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ

בַּרְדֵּךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ

הַלְלֵי הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן

אֶת־עוֹלָמִי עִם שֹׁחַר, אֶת־לִי כָּל הַיּוֹם
אֶת־עוֹלָמִי בַּלַּיְלָה, אֶת־הַחֲלוֹם
אֶת־בְּדָמִי, בְּרוּחִי וּלְבָבִי
אֶת־הַנִּיחוּחַ הַמְּתוֹק, הַפֶּרַח בְּגַנִּי.

1. יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם

יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן, כָּל יְמֵי-יְמֵי חַיֶּיךָ

וְרֵאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ, שָׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל

2. אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבָי, וְחוּסָה נָא וְאֵל נָא תִתְעַלֵּם

1. לְבַלְבוּ אֶגְס וְגַם תִּפְּוּחַ

עַרְפְּלִים כִּסּוּ אֶת הַנָּהָר

וְקִטְיוֹשָׁקָה אֲזִי יִצְאָה לְשׁוּחַ,

אֵלַי חוּף תָּלּוּל וְנֶהְדָּר

3. שִׁישׁוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, גָּלוּ בָּהּ
 גָּלוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֶיהָ
 אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת עֲבָדֵי יַעֲקֹב
 כִּי יִפּוּצוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ
 עַל חוֹמוֹתֶיךָ עִיר דָּוִד
 הַפְּקֹדְתִי שׁוֹמְרִים, כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה.
 שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וְרְאֵי
 כָּל־ם נִקְבְּצוּ וּבָאוּ לָךְ

4. אֶשְׂא עֵינַי אֶל הַהַרִים

מֵאֵין מֵאֵין יִבֵּא עֲזָרִי

עֲזָרִי מֵעַם ה'

עֲשֵׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ

2. אל תירא ישראל, אל תירא
כי גור אריה הלא אתה.
ואריה אם ישאג - מי לא ירא
מי לא יירא

3. עַל הַדְּבַשׁ וְעַל הָעֵקֶץ, עַל הַמֵּר וְהַמָּתוֹק
עַל בְּתֵנוּ הַתִּינוֹקָת - שְׁמֹר אֵלַי הַטּוֹב.
עַל הָאֵשׁ הַמְּבַעֶרֶת, עַל הַמַּיִם הַזֹּכִים
עַל הָאִישׁ הַשֹּׁב הַבֵּיתָה מִן הַמְּרַחֲקִים.
עַל כָּל אֵלֶּה, עַל כָּל אֵלֶּה, שְׁמֹר נָא לִי אֵלַי
הַטּוֹב, עַל הַדְּבַשׁ וְעַל הָעֵקֶץ עַל הַמֵּר
וְהַמָּתוֹק. אֵל נָא תַעֲקֹר נְטוּעַ
אֵל תִּשְׁפַח אֶת הַתְּקוּוֹה הַשִּׁיבְנִי וְאֲשׁוּבָה
אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.

2) שְׁמֹר עַל הַמַּעַט שְׂיִשׁ לִי, עַל הָאֹר וְעַל
הַטָּף עַל הַפְּרִי שֶׁלֹּא הִבְשִׁיל עוֹד וְשִׁנְאֶסְף.
שְׁמֹר אֵלַי עַל זֶה הַבַּיִת עַל הַגֶּן – עַל
הַחוּמָה מִיְגוֹן מִפֶּחַד פֶּתַע וּמִמְלַחְמָה.

3) מְרַשֵּׁרֶשׁ אֵילָן בְּרוּחַ מִרְחוֹק נוֹשֵׁר כּוֹכַב,
מְשַׁאֲלוֹת לְבָבִי בַחֲשֶׁךְ נְרַשְׁמוֹת עַכְשָׁיו.
אָנָּה שְׁמֹר לִי עַל כָּל אֵלֶּה וְעַל אֲהוּבֵי נַפְשִׁי
עַל הַשֶּׁקֶט, עַל הַבְּכִי וְעַל זֶה הַשִּׁיר

4. הלוואי ומענן תרד עלינו קשת. הלוואי שלעולם הזה יש תקנה

הלוואי ויום יצמח מתוך סופה גועשת, הלוואי ולא תאבד לעד המתנה

הלוואי שהמדבר יצמיח עשב דשא, הלוואי ועוד נשב בצל התאנה

הלוואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב, הלוואי ויפתחו שוב שערי גן עדן

הלוואי ויתמזגו מזרח ומערב הלוואי, הלוואי ונחדש ימינו כאן כקדם

הלוואי ולא ישא עוד גוי אל גוי חרב, הלוואי ולא ננטוש את דרך התקווה

הלוואי והאדם יהיה רחום עד ערב, הלוואי שיש סיכוי אחד לאהבה

1. התשמע קולי (זמר נוּגָה): C

הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, רְחוּקִי שְׁלִי

קוֹל קוֹרֵא בְּעֵז, קוֹל בּוֹכָה בְּדַמִּי

תֵּבֵל זֶה רַבָּה וּדְרָכֶיךָ בָּהּ רַב.

מִבֵּקֶשׁ אָדָם

לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא

אַחֲרוֹן יָמַי

כָּבֹד קָרוֹב הַיּוֹם

אַחֲפָה לָךְ עַד יִכְבוּ חַיֵּי

הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, בְּאֲשֶׁר הֵנִיךְ

וּמַעַל לְזִמּוֹן מִצְוֵה בְּרָכָה?

נִפְגָּשׁוֹת לְדַק, נִפְרָדוֹת לְעַד.

אַךְ כּוֹשְׁלוֹת רַגְלִי,

אֶת אֲשֶׁר אֲבִד.

כָּבֹד קָרוֹב אוֹלִי,

שֶׁל דְּמָעוֹת פְּרִידָה,

כְּחִפּוֹת רַחֵל לְדוֹדָה.

2. אני ואתה (3+AM) נשנה את העולם,

אני ואתה אז יבואו כבר כולם,

אמרו את זה קודם לפני,

זה לא משנה - אני ואתה נשנה את העולם

אני ואתה ננסה מהתחלה,

יהיה לנו טוב, טוב מאוד זה דבר זה נורא

אמרו את זה קודם לפני, זה לא משנה

אני ואתה נשנה את העולם.

1. הַלְלוּיָהּ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ יִשְׂרָאֵל פְּלִם
בְּמִלָּה אַחַת בּוֹדְדָה, הַלֵּב מְלֵא בְהֶמוֹן תּוֹדָה
וְהוֹלֵם גַּם הוּא – אֵיזָה עוֹלָם נִפְלָא.
הַלְלוּיָהּ עִם הַשִּׁיר, הַלְלוּיָהּ עַל יוֹם שְׁמֵאִיר
הַלְלוּיָהּ עַל מָה שֶׁהִיָּה
וּמָה שֶׁעוֹד לֹא הִיָּה – הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ יְשִׁירוּ פִּלִּים
וְהַעֲנִיבֵם הַגְּדוֹלִים, יִהְיֶה דוּ בְּהֵמוֹן צְלִילִים
וְאֶתְנוּ הֵם יֹאמְרוּ, הַלְלוּיָהּ.
הַלְלוּיָהּ עַל הַכֹּל, הַלְלוּ עַל מַחֵר וְאֶתְמוּל
הַלְלוּיָהּ, וְתֵנוּ יָד בְּיָד
וְשִׁירוּ מִלֵּב אֶחָד – הַלְלוּיָהּ

1. מִחַר אוֹלֵי נַפְלִיגָה בַּסְּפִינּוֹת, מִחוּף אֵילַת עֵד חוּף שְׁנֵהָב
 וְעַל הַמְּשַׁחֲתוֹת הַיְּשָׁנוֹת, יִטְעִינוּ תַּפּוּחֵי זֵהָב
 כָּל זֶה אֵינוֹ מִשָּׁל וְלֹא חֵלוֹם, זֶה נֶכּוֹן כְּאוֹר בַּצְּהָרִים
 כָּל זֶה יָבוֹא מִחַר אִם לֹא הַיּוֹם, וְאִם לֹא מִחַר אִז מִחֲרַתִּים
 מִחַר אוֹלֵי בְּכָל הַמְּשַׁעוּלִים, אָרִי בְּעֶדְרָ צֵאן יִנְהַג
 מִחַר יִכּוּ בְּאֶלֶף עֲנַבִּלִים, הָמוֹן פְּעֻמוֹנִים שֶׁל חַג (פְּזֻמוֹן)
 מִחַר יִקּוּמוּ אֶלֶף שְׁכוּנִים, וְשִׁיר יַעוֹף בְּמַרְפָּסוֹת
 וְשִׁלֵּל פְּלִנִּיּוֹת וְצַבְעוֹנִים, יַעֲלוּ מִתּוֹךְ הַהֲרִיסוֹת (פְּזֻמוֹן)
 מִחַר כְּשֶׁהֲצַבֵּא יִפְשֵׁט מִדִּיו, לְבַנּוֹ יַעֲבֹר לְדָם
 אַחַר כָּל אִישׁ יִבְנֶה בְּשֵׁתֵי יָדָיו, אֶת מֶה שֶׁהוּא חָלֵם הַיּוֹם

1. עוף גוזל

הַגּוֹזְלִים שְׁלִי עֲזְבוּ אֶת הַקּוֹן, פָּרְשׁוּ כְּנַפֵּי־ם וְעָפוּ.

וְאֲנִי צָפוֹר זָקֵנָה נִשְׁאַרְתִּי בַּקּוֹן מִקְוֹה מְאֹד שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסֵדֶר.

תָּמִיד יִדְעֵתִי שְׁיָבוֹא הַיּוֹם שֶׁבֹּ צָרִיךְ לְהַפְרִד

אֲבָל עֲכָשְׁיוֹ זֶה כָּכָה בָּא לִי פִתְאֹם, אִזּוֹ מֵה הַפֶּלֶא שֶׁאֲנִי קֹצֵת דּוֹאֵג.

עוֹף גּוֹזֵל חֲתוּךְ אֶת הַשָּׁמַיִם, טוֹס לְאֵן שֶׁבָּא לְךָ

רַק אֵל תִּשְׁפַּח יֵשׁ נֶשֶׁר בַּשָּׁמַיִם גּוֹר לְךָ

עֲכָשׁוּ נְשֵׂאֵרֵנוּ לְבַדְנוּ בְּקוֹן אֲבָל אֲנַחְנוּ בְּיַחַד

חֲבָקְכִי אֹתִי חֲזַק תַּגִּידֵי לִי כִּן

אֵל תִּדְאָגִי בְּיַחַד כִּי לְהִזְדַּקוֹן

עוֹף גּוֹזֵל חֲתוּךְ אֶת הַשָּׁמַיִם, טוֹס לְאֵן שְׁבָא לְךָ

רַק אֵל תִּשְׁפַּח יֵשׁ נְשָׁר בַּשָּׁמַיִם גּוֹר לְךָ

5. מונטיפיורי (השר משה מונטיפיורי)

וְכַשֶּׁהִיָּה הַשֵּׁר מוֹנְטִיפְיֹוּרִי בֵּן שְׁמוֹנִים, אִזּוּ בָּאוּ לְבֵיתוֹ הַמִּלְאָכִים הַלְּבָנִים

עָמְדוּ עַל מִטָּתוֹ וְכָךְ אָמְרוּ אֵלָיו, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה אוֹתְךָ אֵלָיו

וְעַנָּה הַשֵּׁר מוֹנְטִיפְיֹוּרִי בְּדִיּוּק, סִלְחוּ לִי רַבּוֹתַי, אֵךְ בְּאַמַּת אָנִי עָסוּק

כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה צָרוֹת לְאַחִינוּ בְּעוֹלָם, הִנֵּה פּוֹגְרוֹם בְּרוֹסִיָּה

אֵיךְ לֹא אָבוֹא אֶצְלָם, כִּי מִי אִם לֹא אָנִי, יַעֲזֹר פֶּה לְכָלֶם?

וְהוּא עָלָה לְמַרְכָּבָה ו"דִּיּוּ" לְסוֹסִים אָמַר

וּפֶה מִתֵּן בְּסִתֵּר, וְשִׁמָּה נִדְבָּה, וּפֶה צְבִיטָה בַּלְחֵי אוּ

לְטוֹף שֶׁל אֲהָבָה וְלְכָל הַיְהוּדִים שְׂמִיחָה וְגִאָּוָה וְכָל הַכְּבוֹד לְשֵׁר

4) וְכִשְׁהָיָה הַשָּׂר בֶּן מֵאָה וְעוֹד שָׁנָה, נִשְׁקוּהוּ מִלְּאָכִים בְּנִשְׁיָקָה הָאֲחֵרוֹנָה
 וְכִךְ אֶת הָעֵינַיִם עֲצֵם הוּא בְּבִקְשׁוֹ, רַק אֲבֹן יְרוּשָׁלַּיִם מִתַּחַת לְרֹאשׁוֹ
 עֲטוּף טְלִית שֶׁל מְשִׁי וְנַח בְּתוֹךְ אֲרוֹן, גָּמַר הַשָּׂר מִשָּׂה אֶת מִסְעוֹ הָאֲחֵרוֹן
 אֲדָּ יֵשׁ עוֹד אֲנָשִׁים הַמוֹכְנִים לְהַשְׁבֵּעַ, שְׁלִפְעָמִים בַּלֵּילָה
 כְּשֶׁחָשׂוּ בַּסְּבִיבָה, רָאוּ. אֶת מוֹנִטִיפִיּוֹרִי עַל יַד הַמְּרַכְּבָה.

והוא עלה למרכבה ו"דין" לַסּוֹסִים אָמַר

וּפֹה מִתֵּן בַּסֵּתֶר, וְשָׁמָּה נִדְבָה, וּפֹה צְבִיטָה בַּלְחֵי אוֹ

לְטוּף שֶׁל אֶהָבָה וְלִכְל הַיְהוּדִים שְׂמִחָה וְגִאָוָה וְכָל הַכְּבוֹד לַשָּׂר

6. בְּרַכְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ.

בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

וּבְרַךְ אֶת שְׁנוֹתֵינוּ

וְתַן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה

7. נולדתי לשלום:

אֲנִי נֹלְדָתִי אֶל הַמַּנְגִּינֹת, וְאֶל הַשִּׁירִים שֶׁל כָּל הַמְּדִינֹת
 נֹלְדָתִי לְלִשׁוֹן וְגַם לְמָקוֹם, לְמַעַט לְהַמּוֹן שֶׁיּוֹשֵׁיט יָד לְשָׁלוֹם.

אֲנִי נֹלְדָתִי לְשָׁלוֹם שֶׁרַק יִגִּיעַ

אֲנִי נֹלְדָתִי לְשָׁלוֹם שֶׁרַק יָבֹא

אֲנִי נֹלְדָתִי לְשָׁלוֹם שֶׁרַק יֹפִיעַ

אֲנִי רוֹצָה אֲנִי רוֹצָה לְהִיֹּת כְּבָר בּוֹ

(2) אָנִי נֹלַדְתִּי אֶל הַחֲלוּם וּבֹ אֲנִי רוֹאֶה שְׂיָבוֹא הַשָּׁלוֹם
 נֹלַדְתִּי לְרָצוֹן וְלֶאֱמוּנָה שְׁהֵנָה הוּא יָבוֹא, אַחֲרֵי שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה..

(3) נֹלַדְתִּי לְאֵמָה וְלָה שְׁנַיִם אֲלֵפִים,
 שְׁמוֹרָה לָה אֲדַמָּה וְלָה חֶלְקֵת שְׁמַיִם
 וְהִיא רוֹאֶה צוֹפָה הֵנָה עוֹלָה הַיּוֹם,
 וְהַשָּׁעָה יָפָה זֹהִי שְׁעַת שָׁלוֹם

8. תוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרְאַתָּה, תוֹדָה עַל
מָה שֶׁלִּי נָתַתָּה. עַל אֹר עֵינַיִם, חָבֵר אֹ
שְׁנַיִם, עַל מָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּעוֹלָם.
עַל שִׁיר קוֹלַח, וְלֵב סוֹלַח, שֶׁבָּזְכוּתָם
אֲנִי קַיִים. תוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרְאַתָּה,
תוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּה, עַל צָחוּק שֶׁל יֶלֶד

וְשָׁמִי הִתְכַּלֶּת, עַל אֲדָמָה וּבַיִת חָם
 פְּיִנָּה לִשְׁבָּת, אִישָׁה אוֹהֶבֶת, שְׂבָזְכוֹתֶם
 אֲנִי קִיִּים. תוֹדָה עַל כָּל מָה שְׂבָרָאת,
 תוֹדָה עַל מָה שְׁלִי נָתַתְּ, עַל יוֹם שֶׁל אוֹשֶׁר,
 תְּמִימוֹת וְיוֹשֶׁר, עַל יוֹם עֲצוּב שְׁנַעֲלָם.
 תְּשׁוּאוֹת אֱלֹפִיִּים, וְכַפֵּיִים, שְׂבָזְכוֹתֶם אֲנִי
 קִיִּים.

1. באלה הידיים עוד לא בניתי כפר.
- עוד לא מצאתי מים באמצע המדבר.
- עוד לא ציירת פרח, עוד לא גילית איך תוביל אותי הדרך ולאן אני הולך.
- אי – עוד לא אהבתי די, הרוח והשמש על פני.
- אי - עוד לא אמרת די, ואם לא, אם לא עכשיו אימתי
- (2) עוד לא שתלתי דשא עוד לא נטעתי כרם
- עוד לא גבעות הגיר. ממש במו ידי עוד לא אהבתי די..
- עוד לא הכל עשיתי עוד לא הכל ניסיתי

3) עוד לא הקמתי שבט
 עוד לא ירד לי שלג
 אני עוד לא כתבתי
 עוד לא בנית לי

עוד לא חיברתי שיר.
 באמצע הקציר
 את זיכרונותי
 את בית חלומותי.

אי – עוד לא אהבתי די, הרוח והשמש על פני.
 אי - עוד לא אמרתי די, ואם לא, אם לא עכשיו אימתי
 4) ואף על פי שאת פה
 ממך אני בורח
 עוד יש הרבה דברים
 את בטח תסלחי לי
 ואת כל כך יפה
 כמו ממגיפה
 שרציתי לעשות,
 גם בשנה הזאת.

2. שבט אחים ואחיות

70 שנה בְּמִכּוֹנִית, אני נוסע ומְבִיט, עַל מָה הָיָה וּמָה נֶהְיָה ואיך נפשי עוד הוֹמְיָה. מִהֶמְצָדָה של הזריחות, ירושלים בַּסְּלִיחוֹת מִחוּף פְּנֵרֵת ואכזיב מהמסיבות של תל אביב, אבי חלם והתפלל, לחיות בארץ ישראל, היום ילדי אותי שואל, מה הסיפור של ישראל, כאן זה בית, כאן זה לב, וְאוֹתָךְ אֲנִי לֹא עוֹזֵב. אבותינו – שורשים וְאַנְחָנוּ הפרחים, המנגינות, שֵׁבֶט אֲחִים וְאַחִיות (4) אותה שכונה, אותו רחוב תְּרִיסָר בניס של יעקב. אוספים ביחד נדודים, בתוך תרמיל געגועים. אדם הוא נוף מולדתו, חורט קווים בְּכַף יָדוֹ

בין התפילות לַנְּדָרִים, ריחות פרדס של הדרים.
 וּבְעֵינֶיהָ של אימי, תמיד אמצא את מקומי
 על הגיטרה מתנגן ניגון עתיק שְׁמֵכֹון
 כאן זה בית, כאן זה לב, וְאוֹתָךְ אני לא עוזב. אבותינו –
 שורשים וְאַנְחָנוּ הפרחים, המנגינות, שֵׁבֶט אַחִים וְאַחִיות
 (3) מבראשית הכל תפור טלאים, טלאים של הסיפור
 כמו שתי מילים להתחבר בְּחוּט זהב של משורר.
 אני מכאן, אני שייך וְכָל חבר שלי כמו אח
 את הפועמת בְּלִבִּי אני מזרח-מערבי

(2) נְגַמֵּע מִן הַסֶּפֶל לְאֵט, הֵנָּה מְסַפְּרִים כְּבָר צ'יִזְבֹּט.
 סְפֹר שְׁעֵבֶר עָלֶיךָ זְמַן, בְּשֶׁקֶט מִצְמִיחַ זְקֹן...
 הַבְּלוּף מִתְפַּתַּח – קִנְקֹן שׁוֹב רוֹתַח
 סוֹבֵב לוֹ, סוֹבֵב הַפִּינְג'אן...
 (3) הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת קָרִירָה עֲבֹדֵאֲלָלָה רוֹצָה מְדִינָה.
 הַמוֹפְתִי רוֹצָה הַפּוֹגָה, מְצַרֵּים רוֹצָה מְלַחֲמָה
 שְׁלֶשֶׁתָם בְּיַחַד יִשְׁקוּ לִי בַתְּחַת, בְּשֵׁם מְדִינַת יִשְׂרָאֵל

2. הכל פתוח

רְאִיתִי תִּפְנֹרֶת סוּעֶרֶת בְּטוֹרְקִיז, וְגַל סָגוּל כִּהָּה הֵרִיעַ וְהִתִּיז
חֲשַׁבְתִּי לְעֶצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

רְאִיתִי אֶת הַסֶּכֶר פְּתוּחַ לְרוּחָהּ, וְכֹל שְׁפַעַת הַמַּיִם נוֹהֶרֶת בְּשִׁמְחָה
חֲשַׁבְתִּי לְעֶצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

הַכֹּל פְּתוּחַ עוֹד לֹא מְאוּחָר מִצֵּב הָרוּחַ יִשְׁתַּפֵּר מָחָר

זֶה יִתְכַּן, זֶה אֶפְשָׁרִי - כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

(2) הֵייתִי בְּעַפּוּלָּהּ, הֵייתִי בְּאֵילַת וּבְשִׁמּוֹרֶת הַחוּלָּה מְצַאֲתִי לִי מְקַלֵּט.

חֲשַׁבְתִּי לְעֵצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

בְּתֵל אָבִיב טַיִלְתִּי חִפְשֵׁי מְדַאָּגָה, לָאֵן שְׁהִסְתַּכַּלְתִּי הִיתָה לִי חֲגִיגָה

חֲשַׁבְתִּי לְעֵצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

(3) גַּלְשֵׁתִי בַּחֲרָמוֹן נִפְלְתִי עַל הָאָרֶץ, נִפְגַּשְׁתִּי עִם הַמּוֹן אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָרֶף.

חֲשַׁבְתִּי לְעֵצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

אוֹלֵי הַכֹּל פְּתוּחַ, אוֹלֵי לֹא מְאוּחָר, אוֹלֵי מִצֵּב הָרוּחַ יִשְׁתַּפֵּר מְחָר

הַכֹּל עוֹד יִתְכַּן, הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחֲנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

10. מתנות קטנות (רמי קלינשטיין): BM

זֶה עוֹד יוֹם שִׁישִׁי נוֹשֵׁם אֶת הָאָוִיר, הָאֹר וְהַצֵּל מִשְׁחָקִים
 שׁוֹב תּוֹפֶסֶת. הַשׁוֹלְחַן עָרוֹךְ תְּמוֹנֹת יְלָדוֹת עַל הַקִּיר,
 שִׁירֹת לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת מִבֵּית כְּנָסֶת.

וְהַרִיחַ הִזָּה שְׁשׁוֹרֵט לִי אֶת הַלֵּב, מִתְגַּנֵּב מִתְגַּנֵּב וּפּוֹתַח דְּלָתוֹת
 אֶל אוֹשֶׁר קָטָן אֶל אוֹתוֹ שִׁיר יָשׁוּן, שְׁעוֹבֵר אֶצְלָנוּ בְּמִשְׁךְ דּוֹרוֹת
 מִתְנֹת קְטָנוֹת מִיִּשְׁהוּ שְׁלַח לִי מִתְנֹת קְטָנוֹת

רְסִיסִים שֶׁל כְּפוֹנָה עֵיגוּלִים שֶׁל אֶמוּנָה מִתְנֹת קְטָנוֹת

מִיִּשְׁהוּ שְׁלַח לִי מִתְנֹת קְטָנוֹת כְּמוֹ הַפּוֹחַ לְקַבֵּל

אֶת מָה שְׁאִין אֶת מָה שֵׁישׁ   מָה עוֹד אֶפְשָׁר כָּבֵר לְבַקֵּשׁ
 (2) זֶה עוֹד יוֹם שֵׁישִׁי מְרַפֶּסֶת וְעִיתוֹן, הַשֶּׁמֶשׁ כָּמוֹ הַדְּאָגוֹת
 לֹאט נִמְחָקֶת.

מִנְגִּינֹת פְּשׁוּטוֹת זֹחֲלוֹת מֵהַחֲלוֹן, וְשׁוֹם סְעָרָה כָּבֵר לֹא
 תִּסְתִּיר פֶּה אֶת הַשֶּׁקֶט.

כִּי בָנוּ בַחֲרָת   וְאוֹתָנוּ קִידֶשֶׁת

בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת

11. יֵשׁ לִי צְפוּר קִטְנָה בַּלֵּב וְהִיא עוֹשָׂה בִּי מִנְּגִינּוֹת,

שֶׁל סֵתוֹ וְשֶׁל אָבִיב חוּלֵף שֶׁל אֶלֶף אֶהָבוֹת קִטְנּוֹת

וְהִיא עוֹשָׂה בִּי מְזֻמּוֹרִים וְהִיא צוֹבַעַת עֲלָמוֹת

וְהִיא פּוֹתֶרֶת לְשִׁירִים כִּמְעֵט אֶת כָּל הַחֲלוּמוֹת

יֵשׁ לִי בַּלֵּב צְפוּר קִטְנָה עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְּגִינָה (נא)

(2) יֵשׁ לִי צְפוּר קִטְנָה בַּלֵּב וְהִיא עוֹשָׂה בִּי סְפוּרִים

שֶׁל בֵּית חֵם וּבֵן אוֹהֵב וְשֶׁל קִטְעֵי יִלְדוֹת יָפִים

וְהִיא זוֹכֶרֶת בִּי כָּאֵב וְהִיא אוֹסֶפֶת בִּי שְׁנִים

וְהִיא עוֹשָׂה אוֹתֵי שָׁלוֹם אֹלֵי הַיָּם הַחַיִּים (נא)
 3) יֵשׁ לִי בַלֵּב צָפוֹר קִטְנָה עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְגִינָה
 יֵשׁ לִי צָפוֹר קִטְנָה בַלֵּב וְהִיא אֹלֵי כָּל הַתְּקוּוֹת
 וְלִפְעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה לְאֶכְזָבוֹת
 וְהִיא טוֹבָה לְבַנְת כָּנָף אֶתְּהָ אֲנִי מִרְגִּישׁ חֶפְזִי
 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת עַל עֵנָף בֵּין מִיתְרֵי לְבָבִי
 יֵשׁ לִי בַלֵּב צָפוֹר קִטְנָה עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְגִינָה

12. בשנה הבאה נשב על המרפסת, ונספר צפרים נודדות.

ילדים בחפשה ישחקו תופסת, בין הבית לבין השדות.

עוד תראה, עוד תראה - כמה טוב יהיה, בשנה, בשנה הבאה.

(2) ענבים אדמים יבשילו עד הערב, ויגשו צוננים לשלחן

ורוחות רדומים ישאו על אם הדרך עתונים ישנים וענן..

(3) בשנה הבאה נפרש פפות ידים, מול האור הנגר, הלבן.

אנפה לבנה תפרש באון כנפים, והשמש תזרח בתוכן.

עוד ארוכה הדרך אל האושר, רצופה היא מכשולים רבים.
 עת לחייך לשמוח גם לדמוע, אך מה יפים יפים הם החיים.
 זה הזמן לסלוח לוותר לשכוח,
 גם עם זה קשה שנינו יחד את הכל פה נשנה.
 לא צריך לברוח את האמת למרוח,
 אני ואת עוד נשנה את העולם הזה.
 את שני עיניי נושא אני למעלה
 מבקש תשובות לשאלה.
 אין מענה ואיש גם לא יודע
 האם בסוף הדרך ניפגש.

3. חורשת האקליפטוס (2+AM)

כשאמא באה הנה יפה וצעירה, אז אבא על גבעה בנה לה בית.
חלפו האביבים, חצי מאה עברה, ותלתלים הפכו שיבה בינתיים.
אבל על חוף ירדן כמו מאומה לא קרה,

אותה הדומיה וגם אותה התפאורה

חורשת האקליפטוס, הגשר, הסירה, וריח המלוח על המים.
2) בשביל הנה יורדת עדת התינוקות, הם בירדן ישכשכו רגליים
גדלו הילדים וכבר למדו לשחות ובני הנעורים חותרים בשניים.
3) מעבר לירדן רעמו התותחים והשלום חזר בסוף הקיץ
וכל התינוקות היו לאנשים ושוב על הגבעה הקימו בית.

4. ירושלים של זהב (AM)

אֲוִיר הָרִים צָלוּל כִּיּוֹן וְרִיחַ אֲרָנִים נִשָּׂא בְרוּחַ הָעֲרָבִים עִם קוֹל פְּעֻמוֹנִים
 וּבִתְרַדְמַת אֵילָן וְאָבֵן שְׂבוּיָהּ בַּחֲלוּמָהּ, הָעִיר אֲשֶׁר בְּדָד יוֹשֶׁבֶת וּבִלְבָּהּ חוּמָה.
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל זָהָב וְשֶׁל נְחֹשֶׁת וְשֶׁל אֹר, הֵלֵא לְכֹל שִׁירֵיךָ אָנִי כְּנֹר.

(2) אֵיכָה יָבִשׁוּ בֹרוֹת הַמַּיִם כִּפֹּר הַשּׁוֹק רִיקָה, וְאֵין פּוֹקֵד אֶת הַר הַבַּיִת בְּעִיר
 הָעֵתִיקָה, וּבַמְעָרוֹת אֲשֶׁר בַּסַּלַע מִלְּלוֹת רוּחוֹת, וְאֵין יוֹרֵד אֶל יַם הַמֶּלַח בְּדֶרֶךְ יְרִיחוֹ
 (3) אֵךְ בְּבוֹאֵי הַיּוֹם לְשִׁיר לָךְ וְלָךְ לְקֶשֶׁר כְּתָרִים קִטְנָתִי מִצְעִיר בְּנֵיךָ וּמֵאַחֲרוֹן
 הַמְּשׁוֹרְרִים

כִּי שָׁמַךְ צוֹרֵב אֶת הַשְּׁפָתַיִם כַּנְּשִׁיקַת שָׁרֵף אִם אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר כִּלָּה זָהָב
 (4) חֲזַרְנוּ אֶל בֹּרוֹת הַמַּיִם לְשׁוֹק וְלִכְפֹּר, שׁוֹפֵר קוֹרָא בְּהַר הַבַּיִת בְּעִיר הָעֵתִיקָה,
 וּבַמְעָרוֹת אֲשֶׁר בַּסַּלַע אֲלֵפֵי שְׁמִשׁוֹת זֹרְחוֹת, נָשׁוּב נִרְד אֶל יַם הַמֶּלַח בְּדֶרֶךְ יְרִיחוֹ.

5. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר אֵינִי אֶל הַהַרִים

מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי.

עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלְךָ, אֵל יָנוּם שֹׁמְרְךָ.

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל

ה' שִׁמְרֵךְ ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וַיְרַח בַּלַּיְלָה.
 ה' יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
 ה' יִשְׁמֹר צִיְּתֶךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

6. (שיר של יום חולין) אם יש לי מיתרים הם מתנגנים ברֶטט, אם יש בי

דָּאָגָה הִיא חֲשׂוּפָה כְּמַעַט.

אם יש בי אֶהְבֶּה הִיא תֵּאמֹר בְּשֶׁקֶט,

אם יש לי שְׂרָשִׁים הם מְתַאֲרָכִים לְאֵט.
אֶתְּה רוֹאָה כִּי־צַד פְּתָאוֹם עוֹבֵר בִּי רַעַד
הַרוּחַ מְשַׁנָּה תְּכוּפוֹת אֶת כְּוִוְנָה,
נְסִינּוּ לְעֶזֶב אֲבָל אֲנִי יוֹדַעַת
אֲנִי־חֲנוּ נְשֻׁאָרִים שְׁנָה אַחֵר שְׁנָה.
בחדרים שלך השמש משרטטת,
קוים ורצועות של אור על הכתלים.
אני למענד כל בוקר מלקטת פרטים קטנים,
שמחות קטנות של יום חולין.
האם אתה משיב, האם אתה עונה לי,
אולי באזנד הולמים גם שאוני.
אולי אתה מקשיב, אולי אתה דומה לי,
הן בפניך משתקפים פתאום פני (פזמון)

יום החולין הזה הוא יום שיש בו חסד,
ובחסדו שורות אליך נכתבות.
קח את ידי עכשיו עשני מפוייסת,
ביום חולין כזה דרכינו מצטלבות.

7. שלום (שירי שלום)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאָמְרוּ אָמְרוּ אָמֵן, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם,

שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

עוד יבוא שלום עלינו עוד יבוא שלום עלינו

עוד יבוא שלום עלינו ועל כולם.

סאלם, עלינו ועל כל העולם סאלם, סאלם, סאלם, סאלם,

עלינו ועל כל העולם. סאלם, סאלם.

הַבְּאֲנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם הַבְּאֲנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

הַבְּאֲנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם הַבְּאֲנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם הַבְּאֲנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

8. שיר לשלום

תנו לשמש לעלות

לבוקר להאיר,

הזכה שבתפילות

אותנו לא תחזיר.

מי אשר כבה נרו

ובעפר נטמן,

בכי מר לא יעירו   לא יחזירו לכאן.
 איש אותנו לא ישיב   מבור תחתית אפל,
 כאן לא יועילו   לא שמחת הניצחון ולא שירי הלל.
 לכן, רק שירו שיר לשלום   אל תלחשו תפילה
 מוטב תשירו שיר לשלום   בצעקה גדולה.
 תנו לשמש לחדור   מבעד לפרחים.
 אל תביטו לאחור,   הניחו להולכים.
 שאו עיניים בתקווה,   לא דרך כוונות
 שירו שיר לאהבה   ולא למלחמות.
 אל תגידו יום יבוא -   הביאו את היום!
 כי לא חלום הוא   ובכל הכיכרות
 הריעו רק שלום!   לכן, רק שירו שיר לשלום...

9. תפילה (עופרה חזה)

הוא היושב לו אי־שם במְרוֹמִים, הוא הָרוֹפֵא כָּל חוֹלִים

הוא הנותן רב שמחה לילדים, הוא העושה משפטים
הוא בשמים והוא היחיד, הוא הגדול הנורא
הוא השומר עלינו מצרה.
אלה, שמר נא עלינו כמו ילדים, שמר נא ואל תעזב
תן לנו אור ושמחת נעורים, תן לנו כח עוד ועוד / תן לנו גם לאהב.
מה פבר נותר לנו עוד בימים, מה פבר נותר כל היום
שמש, תקוה והמון מבטים, לילה ויום של חלום.

10. חי חי חי:

שמעו אחיי, אני עוד חי, ושתי עיני, עוד נישאות לאור.
 רבים חוחיי, אך גם פרחיי ולפני שנים רבות מספור.
 אני שואל ומתפלל, טוב שלא אבדה עוד התקווה.
 עובר מזמור מדור לדור, כמעין מאז ועד עולם.
 אני שואל ומתפלל טוב שלא אבדה עוד התקווה.
 חי, חי, חי, כן אני עוד חי. זה השיר
 של סבא, שר אתמול לאבא, והיום אני.
 אני עוד חי, חי, חי, עם ישראל חי.

(2) הומים ימיי, חי חי. ולילותיי, חי חי. ובשמיי, עמוד האש עוד קס.

אשיר בלי די, חי חי. אפרוש ידי, חי חי. לידידיי, אשר מעבר ים.
 אז כה לחי, לכל אורחיי ולבניי המבקשים לחזור

14. על כפיו יביא (מילים: יורם טהרלב, לחן: יאיר רוזנבלום)

בְּרַחוּבֵנו הַצָּר, גֵּר נֶגֶר אֶחָד מוֹזֵר.

הוא יושב בצריפו, ולא עושה דבר.

איש אינו בא לקנות, ואין איש מבקר,

ושנתים שהוא כבר אינו מנגר.

והוא חלום אחד נושא עוד בלבבו. לבנות פסא לאליהו שיבוא,

על כפיו אותו יביא, לאליהו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו, כבר שנים חולם הוא שיזכה לו.

על סודו שומר ומחכה לו. מתי כבר יגיע היום.

בְּרַחוּבֵנוּ הַצָּר,   גַּר סַנְדְּלָר אֶחָד מוֹזָר.
 הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ   וְלֹא עוֹשֶׂה דְבָר.
 מִדְּפִיו הִרְיָקִים, מְכַסִּים בְּאֵבֶק, כָּבֵד שְׁנֵתִים מִנַּח, הַמְרַצֵּעַ בְּשֵׁק.
 וְהוּא חוֹלֵם כִּי נַעֲלִים הוּא תוֹפֵר, בֵּן עַל הָרִים יָנוּוּ רַגְלֵי הַמַּבְשֵׁר.
 עַל כַּפָּיו אוֹתָן יָבִיא,   לְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא.
 בִּירוּשָׁלַיִם יִשְׁנוּ,   אִישׁ לְגַמְרֵי לֹא צָעִיר,
 שְׁבָנָה הַרְבֵּה בְּתִים   בְּכָל פְּנוֹת הָעִיר.
 הוּא מִכִּיר כָּל סַמְטָה,   כָּל רְחוֹב וּשְׂכוּנָה,
 הוּא בּוֹנֵה אֶת הָעִיר,   כָּבֵד שִׁבְעִים שָׁנָה.
 וְהוּא חוֹלֵם כִּי   כְּמוֹ שְׁאֵת הָעִיר בָּנָה.
 יִנְיַח לְמַקְדָּשׁ אֶת אֶבֶן-הַפְּנֵה, עַל כַּפָּיו אוֹתָהּ יָבִיא לְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא.

1. שירו של אבא (יבנה המקדש)

אִם בָּהָר חֲצַבְתָּ אָבוֹן, לְהַקִּים בְּנֵי חֹדֶשׁ בָּהָר חֲצַבְתָּ אָבוֹן,
 לְהַקִּים בְּנֵי חֹדֶשׁ לֹא לִשְׂוֹא אַחֵי חֲצַבְתָּ לְבְנֵי חֹדֶשׁ,
 כִּי מִן הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה יִבְנֶה מְקֹדֶשׁ

יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמְּקֹדֶשׁ

(2) אִם בָּהָר נִטְעַתָּ אֶרֶז, אֶרֶז בְּמִקּוֹם דְּרֹדֵר בָּהָר נִטְעַתָּ אֶרֶז,
 אֶרֶז בְּמִקּוֹם דְּרֹדֵר. לֹא לִשְׂוֹא אַחֵי נִטְעַתָּ בְּמִקּוֹם דְּרֹדֵר
 כִּי מִן הָאֲרָזִים הָאֵלֶּה יִבְנֶה הָהָר

אִם לֹא שִׁרְתָּ לִי שִׁיר עֲדִין, שִׁירָה לִי מִזְמֹר חֲדָשׁ, שֶׁהוּא עֲתִיק
 מִיַּיִן וּמִתּוֹק מְדַבֵּשׁ. שִׁיר שֶׁהוּא עֲתִיק מִיַּיִן, וּמִתּוֹק
 מְדַבֵּשׁ, שִׁיר שֶׁהוּא כָּבֵן אֲלֵפִים וּבְכָל יוֹם חֲדָשׁ.

11. כשהלב בוכה רק אלוהים שומע,

הכאב עולה מתוך הנשמה,

אדם נופל לפני שהוא שוקע,

בתפילה קטנה חותך את הדממה

שמע ישראל אלוהי, אתה הכל יכול, נתת לי את חיי נתת לי

הכל

בעיני דמעה הלב בוכה בשקט,

וכשהלב שותק הנשמה זועקת.

שמע ישראל אלוהי עכשיו אני לבד

חזק אותי אלוהי עשה שלא אפחד

הכאב גדול ואין לאן לברוח,

עשה שיגמר כי לא נותר בי כוח.

כשהלב בוכה הזמן עומד מלכת,

האדם רואה את כל חייו פתאום.

אל הלא נודע הוא לא רוצה ללכת,

לאלוהיו קורא על סף תהום.

12. לפעמים – רון שובל

גַּל רוֹדֵף גַּל וְנִשְׁבֵּר   גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים

יוֹם רוֹדֵף יוֹם וְנִגְמָר   גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים

לַפְּעָמִים הַיָּם שָׁקֵט   וְאֵין גְּלִים

גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים

וּמָחָר תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַד לְעַנְנִים

וְתִרְגֵּשׁ יוֹתֵר טוֹב תִּרְגֵּשׁ חֲמִים

שׁוֹבֵי אֵלֵי בּוֹאֵי אֶהוּבָה

גַּם אִם לֹא קָל לַפְּעָמִים

סִלְחֵי לִי עַל כָּל שְׂגִיאוֹתַי

גַּם אִם לֹא קֵל לַפְּעָמִים